

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

ИЗВЕШТАЈ

Комисије за припрему извештаја о кандидатима на конкурс за
доцента за предмет Француска књижевност

На основу Одлуке Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 2335/1 од 16. 10. 2017. г, а у складу са чланом 70 Закона о високом образовању Републике Србије и чланом 116 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, изабрани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима који су се јавили на конкурс за избор једног доцента за ужу научну област Романистика, предмет Француска књижевност.

Конкурс је објављен у листу „Послови“ број 756 од 20. децембра 2017, и на њега се пријавила једна кандидаткиња:

1. др Милица Винавер-Ковић.

На основу прегледа документације приспеле на конкурс, част нам је да Већу поднесемо следећи извештај:

Др Милица Винавер-Ковић, доктор књижевних наука, уз пријаву на конкурс приложила је биографију, списак научних радова, радове, као и копију дипломе о степену доктора наука, извод из матичне књиге рођених и уверење о држављанству.

1. Општи подаци и образовање

Кандидаткиња је рођена 1967. г. у Београду, где је завршила основну и средњу школу. Основне студије француског језика и књижевности завршила је 1991. на Филолошком факултету Универзитета у Београду (просечна оцена 9,84), као и постдипломске студије из науке о књижевности (10), са магистарским радом „Наративни поступци у романима Денија Дидроа – инципит и експлицит“ одбрањеним 1996. Научни степен доктора књижевних наука стекла је 14. новембра 2012. године, одбранивши докторску дисертацију под насловом „Суочавање са историјом: француски мемоари о Револуцији 1789-1799“.

2. Радно искуство

Кандидаткиња има разнолико и богато наставничко и преводилачко радно искуство. Била је запослена као наставник француског у Основној школи „Владислав

Рибникар“, касније као преводилац и спикер у француској редакцији Радио Југославије. Од 1994. запослена је на Филолошком факултету у Београду.

Упоредо је радила као консекутивни преводилац за француски, за фирме и званичне представнике наших и француских институција. Држала је курсеве француског језика при Француском институту у Београду, у Дипломатској академији МИП-а, као и у другим државним установама. Од 1999. била је испитивач за међународне дипломе о знању француског језика ДЕЛФ, са редовном хабилитацијом.

Предавала је хонорарно француски као језик струке на Стоматолошком и Архитектонском факултету БУ. Од 2014. држи курсеве стручног превођења у преводилачкој школи Удружења научних и стручних преводилаца (курсеви „Политички системи“ и “Економија“).

3. Педагошки рад на Филолошком факултету

3.1. Ангажовање у настави

На Филолошком факултету, на Катедри за романистику била је запослена најпре као асистент-приправник, затим као асистент, а од 2013. у звању доцента.

Од академске 2013/14. на Катедри за романистику кандидаткиња руководи наставом свих обавезних предмета из француске и франкофоне књижевности, те из француске културе. На **основним** студијама реч је о следећим предметима :

Француска књижевност 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8;

Франкофона књижевност 1 и 2;

Тумачење француског књижевног текста 1, 2, 3 и 4;

Увод у француску културу 1 и 2.

Од ове академске године (2017/18) држи и наставу изборних предмета „Француска књижевност и филм у настави“ 1 и 2.

На **мастер** академским студијама, на студијском програму „Језик, књижевност, култура“ кандидаткиња предаје предмете „Специјални курс из француске књижевности“ и „Специјални курс из франкофоне књижевности“.

На **мастер** програму „Културе у дијалогу“ држи предмет „Рецепција француске књижевности у српској културној средини“.

Најзад, на **докторским** студијама држи предмет „Методе у изучавању француске књижевности“.

За неке од предмета које држи на основним и мастер академским студијама приредила је скрипта и изборе текстова.

3.2. Менторство и чланство у комисијама за преглед и оцену мастер радова

Кандидаткиња је била ментор следећих одбрањених мастер радова:

Иван Цветковић, „Друштвено и приватно Ја у Дидроовим *Салонима*“ (Le Moi social et le Moi privé dans les *Salons* de Diderot), 2013.

Бојана Алавања, „Проблем женске судбине у романима Маргерит Дирас и њиховим драмским адаптацијама : *Љубавник, Хирошима љубави моја, Модерато кантабиле*“, 2015.

Тијана Јовановић, „Филмске адаптације *Принцезе де Клев*“ (Les adaptations cinématographiques de *La Princesse de Clèves*), 2015.

Тијана Здравковић, „Обличја жене у раној Рембоовој поезији“ (Facettes de la femme dans les premières poésies d' Arthur Rimbaud), 2017.

Драгана Цветковић, „Стварање смисла кроз жанровске форме у Сартровом делу *Мучнина*“, 2017.

Гоце Дуковски, „Естетско у есејима Албера Камија“ (L' esthétique dans les essais d' Albert Camus), 2017.

Јелена Цветковић, „Потрага за идентитетом у француској књижевности од 16. до 20. века : Монтен, Лабријер, Ла Рошфуко, Русо, Стендал, Јурсенар“ (La quête identitaire dans la littérature française du 16ième au 20ième siècle : Montaigne, La Bruyère, La Rochefoucauld, Rousseau, Stendhal et Yourcena), 2017.

Била је члан комисије за преглед и оцену мастер радова студената Славише Јочића (одбрањен 2016) и Јелене Стојановић („Франкофонија у уџбеницима француског као страног језика на нивоу А1“, одбрањен 2017).

Тренутно води израду мастер радова следећих студената:

Ана Годоровић, „*Филозофија у будоару* Маркиза де Сада“;

Милица Савић, „Допринос Француског института и Француског културног центра у Београду рецепцији француске културе у српској културној средини“;

Љубица Трифуновић, „Тема среће у делу Андреа Жида“;

Јована Нововић, „Осетилност и унутрашњи свет у делу Натали Саррот“ (Le sensoriel et l'univers intérieur dans l'œuvre de Nathalie Sarraute).

3.3. Менторство и чланство у комисијама за преглед и оцену докторских дисертација

Ментор докторске дисертације др Зоране Крсмановић под насловом „Прве верзије *Ланселота* у прози из XIII века и поетика француског средњовековног романа“, одбрањене у септембру 2016.

Ментор докторске дисертације др Софије Перовић под насловом „Развој антихероја од егзистенцијалистичког позоришта до театра апсурда (Жан-Пол Сартр, Албер Ками, Самјуел Бекет и Ежен Јонеско)“, одбрањене у јулу 2017.

Члан комисије за преглед и оцену докторске дисертације др Владимира Ђурића насловљене „Стваралаштво српских списатељица прве половине XX века у контексту француске књижевности и културе“, одбрањене у септембру 2017.

Члан комисије за преглед и оцену докторске дисертације др Николе Бјелића „Историја и људска судбина у драмском стваралаштву Ерик-Емануела Шмита“, одбрањене у јулу 2015.

Тренутно др Милица Винавер'-Ковић у својству ментора води израду следећих докторских дисертација:

Бранка Гератовић-Ивановић, „Породица и породични односи у делима Ани Ерно“;

Жељка Јанковић, „Приступ делу госпође де Лафајет из угла женских студија“;

Соња Пантић, „Слобода у стваралаштву Андреа Жида“;

Ана Лончар, „Дуализам у делу Марсела Швоба“.

4. Преглед и оцена научноистраживачког рада

Од избора у звање доцента кандидаткиња је учествовала на следећим научним скуповима:

Међународна научна конференција „Канада: нове идеје за нови свет - Le Canada : nouvelles idées pour le nouveau monde - Canada: New Ideas for the New World“, Српска асоцијација за канадске студије, Филолошки факултет, Београд, април 2013; излагање “Loin des barbares, parmi les sauvages: La Rochefoucauld-Liancourt au Canada“.

Међународни научни скуп „Cultures, nations, autofiction“, Филолошки факултет, Београд, октобар 2013; излагање „Autofiction – fiction de soi, du moi, du Je?“.

Међународна научна конференција „DEAF 2 (Dire, Écrire, Agir en Français). La langue et la littérature à l'épreuve du temps“, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, новембар 2013; излагање “ ’De l'utilité et de l'inconvénient de l'histoire pour la vie', selon madame Roland et le comte de Tilly“.

Међународна научна конференција “Les Etudes françaises aujourd'hui (2014). Pourquoi étudier la grammaire? Théories et pratiques ; La Nature, mère ou marâtre: représentation, concepts et leur puissance contestataire dans les littératures de langue française”, Филолошки факултет, Београд, новембар 2014; излагање « La vocation écologique et environnementale dans le champ littéraire français ».

Међународна научна конференција “Les Etudes françaises aujourd'hui. Tradition et modernité”, Филозофски факултет, Ниш, новембар 2015; излагање „L'écopoétique – une exception française?“.

Научни акуп „Станислав Винавер и француска култура“, Библиотека шабачка, Филозофски факултет у Новом Саду, Шабац, април 2016; излагање „Станислав Винавер и француска политичка култура“.

Међународна научна конференција „Le passé composé. Mise en œuvre du passé dans l'écriture factuelle: histoire, mémoires, journaux et lettres (1550-1850)“, Универзитет

Франсоа Рабле, Универзитет Макгил, Тур, јун 2016; излагање „La temporalité multiple dans les *Mémoires* de Madame Roland“.

Међународна научна конференција “L'idée d'Union européenne de 1929 à 2016: du projet d'Aristide Briand au retrait du Royaume-Uni“, Правни факултет, Европски универзитетски центар у Нансију, Београд, новембар 2016; излагање “Aristide Briand vu par Stanislav Vinaver”.

Од избора у звање доцента објавила је следеће научне радове:

«”De l'utilité et de l'inconvénient de l'histoire pour la vie“, selon le comte de Tilly », in Tijana Ašić i dr. (ur.), *La langue et la littérature à l'épreuve du temps : зборник радова са II међународног скупа одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу (8-9. XI 2013) = actes du IIe colloque international, Faculté des Lettres et des Arts, Université de Kragujevac (8-9 XI 2013) / DEAF 2 (Dire, Écrire, Agir en Français)*, Kragujevac : Filološko-umetnički fakultet, 2013, str. 99-106. M14

“ ‘Nove ideje’ u kanadistici. Naučni skup “Kanada: nove ideje za novi svet”, april 2013“, *Филолошки преглед*, XL, бр. 1 (2013), стр. 237-240.

« Loin des barbares, parmi les sauvages: le duc de La Rochefoucauld-Liancourt au Canada », in Jelena Novaković et /and Vesna Lopičić (sous la dir./ed.), *Le Canada: les nouvelles idées pour le nouveau monde = Canada: New Ideas for the New World*, Belgrade : Faculté de philologie, Université de Belgrade = Faculty of Philology, University of Belgrade ; Association Serbe d'études canadiennes = Serbian association of Canadian studies, 2014, str. 93-109. M33

« Autofiction - fiction du Je, du Moi, de (du) Soi? », in Adrijana Marčetić, Isabelle Grell, Dunja Dušanić (sous la dir./ ured.), *Penser l'autofiction: perspectives comparatistes = Preispitivanja: autofikcija u fokusu komparatistike*, Belgrade : Faculté de philologie, 2014, str. 135-141. M33

Milica Vinaver-Ković et Veran Stanojević (sous la dir.), *Les études françaises aujourd'hui (2014). Pourquoi étudier la grammaire? Théories et pratiques ; La Nature, mère ou marâtre: représentation, concepts et leur puissance contestataire dans les littératures de langue française*, Belgrade : Faculté de Philologie, 2015, 625 str. M18

« La vocation écologique et environnementale dans le champ littéraire français », in Milica Vinaver-Ković et Veran Stanojević (sous la dir.), *Les études françaises aujourd'hui (2014). Pourquoi étudier la grammaire? Théories et pratiques ; La Nature, mère ou marâtre: représentation, concepts et leur puissance contestataire dans les littératures de langue française*, Belgrade : Faculté de Philologie, 2015, str. 397-417. M14

« Présentation » (коауторство са Вераном Станојевићем и Јеленом Брајовић), in *Les études françaises aujourd'hui* (2014), стр. 5-15. M14

„Герасим Зелић и Французи”, in Јелена Новаковић и др. (ред. одбор), *Срби о Французима - Французи о Србима = Les Serbes à propos des Français - Les Français à propos des Serbes*, Београд: Филолошки факултет; Друштво за културну сарадњу Србија - Француска, 2015, стр. 51-72. M44

„Флобер за посвећенике и за почетнике“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. 64, св. 1 (2016), стр. 281-285.
http://www.maticasrpska.org.rs/stariSajt/casopisi/ZMSKJ_64_1.pdf M27

„’Искра животности и смислености’ у сећању на књижевну баштину”, *Филолошки преглед*, XLII, 2 (2015), стр. 191-196.
<http://www.fil.bg.ac.rs/fpregled/index.htm> M56

« Aristide Briand vu par Stanislav Vinaver », in Yves Petit, Branko Rakić, Maja Lukić Radović (sous la dir.), *L'idée d'Union européenne de 1929 à 2016 : du projet d'Aristide Briand au retrait du Royaume-Uni = Evropska unija od 1929. do 2016. godine: od projekta Aristida Brijana do izlaska Ujedinjenog kraljevstva*, Београд : Правни факултет, 2017, стр. 67-74. M14

„L'écopoétique – une exception française?”, рад са међународног скупа објављен у изводу, in *Huitième Colloque. Les Etudes françaises aujourd'hui. Tradition et modernité. Livre des résumés*, Niš: Faculté de Philosophie, 2015, стр. 43. M34

Научни радови др Милице Винавер-Ковић одликују се широким распоном тумачених текстова (по жанру и епохи) из француске, франкофоне и српске књижевности, а теме које бира нису до сада биле обрађиване.

Рад «’О користи и штети историје за живот’, по грофу Тијију », тумачи галантне и монденске мемоаре овог аутора о крају Старог режима и почетку Француске револуције 1789-1799. Тији се увелико бави теоријом историје, заокупљен питањима веродостојности, непристрасности и оправданости сведочења. Приповедач мемоара успева различитим средствима да читаоцу пренесе своје предосећање историјске катастрофе; као да га је слутња о блиском крају једне лакомислене и љупке епохе навела на раскалашан живот до Револуције. Ауторка указује на оригиналност Тијијевог решења: Револуција је наводно унапред одредила ток његовог живота, а затим му дала смисао. Осећање да је позник, искључен из живота, код Тијија се удружује са једним ничеовским надисторијским ставом. У више наврата он покушава да своје доба посматра из ванисторијске или постисторијске перспективе, али тиме само наглашава фаталност његових збивања, уместо да је ублажи: ауторка показује да се на тај начин реторички транспонује мемоаристино трагичко осећање живота.

Рад «Далеко од варвара, међу дивљацима: војвода Ларошфуко-Лијанкур у Канади » анализира II том војводиног путописа *Путовање у САД 1795, 1796. и 1797,*

односно модел путописа који војвода заступа, политичке и економске основе његових анализа, компаративни приступ САД и Канади. Пошто је размишљање о цивилизацији идеја водила *Путовања*, у другом делу чланка осветљавају се концепције цивилизованог човека, варварина и дивљака које брани војвода, баштиник великих митова просвећености.

Чланак « Аутофикција - фикција Ја, Мене, себе, Сопства? » полази од констатације да се ауторски, новински и критички дискурс о аутофикцији већ годинама претежно бави степеном и видовима фикционализације у овом наративном жанру, док је први део некадашњег неологизма („ауто“) мање подвргаван испитивању. Утврдивши да аутофикцију њени, углавном франкофони, теоретичари и „практичари“ сврставају у облике писања о Ја као субјекту исказивања („écritures du Je“), о Ја као предмету исказивања („écritures du Moi“), те писања о себи („écritures de Soi“), ауторка подсећа на то шта могу конотирати ови различити начини одређења субјекта-објекта сваког писма које се може сматрати у извесној мери аутобиографским, да би затим испитала могућности превођења тих основних појмова жанра аутофикције на српски језик.

Два кандидаткињина рада баве се тзв. екокритиком, релативно младим и код нас слабо познатим поетичким и књижевнокритичким приступом. У првом раду, „Еколошко и енвиронментално опредељење у француском књижевном подручју“ најпре се подсећа на генезу и значај екокритичког или енвиронменталистичког приступа у англофоној књижевности, па се, на основу библиографског претраживања, констатује да се тај приступ у француском подручју убрзано шири, док је у српском слабо заступљен. Затим ауторка испитује његову примену код француских и франкофоних истраживача, стално имајући на уму англоамерички хоризонт екокритичких проучавања: настоји да разграничи неке од темељних појмова (екокритика, енвиронментална и еколошка критика и књижевност, екопоетика итд.), да утврди теоријске и филозофске изворе француских екокритичара, као и корпус текстова на француском језику на којима се француска екокритика до сада огледала. На крају она разматра питање специјализовања како еколошко-енвиронменталне књижевности, тако и еколошко-енвиронменталне критике. Будући да крајње разграната екокритичка проучавања у англосаксонском свету показују склоност да присвоје књижевности свих раздобља и многе критичке приступе произашле из посмодернизма, ауторка долази до закључка да досадашња уздржаност франкофоних екокритичара у том погледу може да обезбеди овом уметничко-критичком покрету већу специфичност и делотворност.

Други рад, „Екопоетика – француски изузетак?“ усредсређује се на екопоетику као новонасталу француску и белгијску варијанту екокритичких и енвиронменталних књижевних студија, анализира њене постулате и конкретне доприносе главних представника, те их процењује са становишта традиционализма и модерности.

Рад „Герасим Зелић и Французи“ анализира помене Француске и Француза у *Житију Герасима Зелића*, аутобиографском делу и драгоценом историјском извору о крају 18. и почетку 19. века на Балкану. Православни далматински калуђер Зелић био је велики путник и пустолов, а и један од ретких Срба које је Наполеон примио у приватну аудијенцију. Међутим, сусрете са Наполеоном, тадашњим господарем Европе, Зелић је у својим мемоарима исприповедао штуро и слабо. Други парадокс његовог *Житија* састоји се у томе што Зелић описује француску владавину у

Далмацији као тиранију и божју казну, иако су током тих осам година у Далмацији играђени и поправљени путеви и утврђења, организовани образовни и судски систем, снабдевање, помоћ сиромашнима, а међу становништвом је успостављена национална и верска равноправност. Положај далматинских Срба се под Французима без сумње поправио у односу на млетачку или аустријску управу, али Зелић не признаје ту чињеницу. Уместо да се Зелићу пребацује мањак историјске објективности, ауторка доказује да писање ових мемоара треба посматрати у контексту Зелићеве неуспешне политичке каријере. Пошто је мемоаристи мање стало да сведочи о свом времену него што му је битно да осигура добронамерност аустријских власти (поново покоривши Далмацију, оне га држе далеко од завичаја), ауторка предлаже да се *Житије* чита као *фактум*, то јест специфичан жанр судских мемоара чији је превасходни циљ да се рехабилитује њихов писац.

У раду „Аристид Бријан очима Станислава Винавера“ („Aristide Briand vu par Stanislav Vinaver“) анализира се корпус новинских извештаја и чланака које је Станислав Винавер писао двадесетих и тридесетих година 20. века на теме европске политике, како би се проникло у мотиве Винаверових хвалоспева о Бријану у „Времену“ и „Српском књижевном гласнику“. Француски политичар, прародитељ европског уједињења, приказан је као апсолутни политички ауторитет и визионар, али и као безрезервни заточник српских и југословенских политичких амбиција. Винавер инструментализује Бријана за потребе југословенског читаољства у кризним моментима, приказујући га као оличење француског политичког духа и моралности, пацифизма и привржености демократији, а у време самрти Европе, пред Други светски рат, Бријан постаје персонификација француске културе, раме уз раме са Декартом и Паскалом. Разнолики, понекад зачуђујући, а понекад литерарним средствима дати, Винаверови чланци који се дотичу Бријана анализирају се у раду, с једне стране, у контексту међуратне дипломатије и ондашњих политичких процена, а са друге стране у светлу данашњих историографских оцена те епохе и Бријановог односа према југословенској спољној политици. Бријан постаје код Винавера симболична фигура која отелотворује Француску у њеном политичком и културном континуитету, подршку Француске Србији и Југославији, те Европу као органску целину и нужност.

Захваљујући увек иновативном предмету и приступу истраживања, логично изведеном и јасном разматрању, дискутовању савремених теоријских поставки и критичких налаза, као и укључивању богате и релевантне литературе, радови др Милице Винавер-Ковић представљају значајан допринос француским и компаративним књижевним и културним студијама.

5. Стручно-професионални рад

Уредништво, чланство у научним и организационим одборима скупова, рецензије

Кандидаткиња је била уредник зборника радова са међународног научног скупа (ЕФА 2014), члан организационог одбора научних скупова (ЕФА 2014, ЕФА 2016), члан научног одбора међународних скупова (ЕФА 2014, ЕФА 2016, као и скуп

„Vocabulaire des affects : une nouvelle politique du discours littéraire et médiatique“,
Université Ovidius Constanța, octobre 2017).

Била је рецензент научних монографија из области француске књижевности, чланака за научне часописе (*Филолошки преглед*, *Књижевна историја*, итд.) и зборнике научних радова (*Језици и културе у времену и простору*, *Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду*, итд).

У својству рецензента за оцену испуњености стандарда за акредитацију студијских програма, од 2015. је за Комисију за акредитацију и проверу квалитета (КАПК) сачинила извештаје о неколико програма основних и мастер академских студија на српским универзитетима.

При Министарству просвете, науке и технолошког развоја РС ангажована је као рецензент у поступку признавања страних високошколских исправа, које спроводи ENIC-NARIC центар.

6. Ангажовање у развоју наставе, међународне сарадње и других делатности Филолошког факултета и Универзитета у Београду

6. 1. Рад на унапређењу наставе; ваннаставне активности

Од 2013. кандидаткиња је заменик управника Одсека за романистику.

Она наводи да је, имајући у виду тзв. кризу читања, веома посвећена иновацијама у настави књижевности и културе. У настави користи савремене и за студенте пријемчиве методе (рад са видео и интерактивним материјалом, дебатни рад, рад по групама итд), али и традиционална предавања.

Програме предмета из француске књижевности и културе који су поново акредитовани последњих година настојала је да осавремени и по материји и по приступу. Конципирала је и нове предмете, који су акредитовани, а баве се савременом књижевношћу и вишедисциплинарним приступом књижевном тексту (Француска књижевност и филм у настави 1 и 2; Митови данашњице у савременој француској књижевности 1 и 2).

Г. 2013. иницирала је стручни пројекат „Дидактика књижевности на универзитету“ у оквиру међународног програма Универзитетске агенције за франкофонију (АУФ) и Француског института у Паризу названог „Експертиза путем дијалога“ („Dialogue d’expertise“). Први део пројекта унапређења дидактике француске и франкофоне књижевности на Катедри за романистику реализован је 2014. и 2015. г, уз учешће два дидактичара књижевности са Универзитета Артоа и из Скопља. Другу фазу пројекта треба спровести у 2018/19, поново уз финансијску помоћ АУФ-а.

Од 2013. руководи спровођењем пројекта „Гонкурова награда студената Србије“ на београдској Катедри за романистику. (Пројекат су иницирали и подржавају Француски институт у Србији и Академија Гонкур из Париза, а учествују студенти и наставници француских катедара у Србији.) Г. 2015. добила је за Франкофони центар

БУдонацију од АУФ-а у виду електронских читача књига који се сваке године београдским студентима стављају на располагање у току спровођења пројекта.

На Катедри за романистику кандидаткиња је организовала, често и модерирала, гостовања неколико француских књижевника (нпр. Марк Делуз 2015.г, Кристоф Мори 2015, Орели Ласак 2017, Нина Јаргеков 2017), као и гостовања страних универзитетских професора: Филип Бонолас (циклуси предавања о француском бароку и класицизму 2014, 2015, 2016. и 2017), Жан-Жак Татен-Гурије (Ун. у Туру), Филип Дарос (Париз 3 – Нова Сорбона), Мари Вринат-Николов (ИНАЛКО), Кејт Гранжуан (The Courtauld Institute of Art, Лондон), итд.

Иницирала је и, заједно с колегиницама са Катедре, осмислила књижевно-музичко вече студената Катедре за романистику „Les Echos de la Serbie”, посвећено нашим писцима преведеним у Француској, одржано у марту 2015. У марту 2014. припремила је студенте Катедре за учешће у књижевној вечери посвећеној словеначким писцима преведеним на француски језик.

У мају 2016. одржала је предавање о француском роману 18. века на Катедри за општу и компаративну књижевност Филолошког факултета.

У Центру за стално образовање и евалуацију Филолошког факултета задужена је за припрему испита и тестирање кандидата из француског језика.

Била је председник неколико комисија за писање извештаја о кандидатима на конкурс за избор наставника и сарадника из француске књижевности на Филолошком факултету. Била је такође члан више таквих комисија за избор кандидата на Пољопривредном факултету БУ, те на Филозофском факултету у Нишу.

Учествовала је од самог почетка (2014) у пројекту оснивања франкофонског центра при Универзитету у Београду, захваљујући донацији АУФ-а и подршци Ректората БУ и Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић“. За тај центар одабрала је техничку опрему, као и фонд књига и других наставних средстава. Именована је за **директора Франкофоног центра за универзитетску успешност Универзитета у Београду** и од његовог отварања у новембру 2015. руководи његовим активностима. До сада је др Милица Винавер-Ковић организовала многобројне књижевне и филмске вечери, радионице и обуке за студенте, изложбе фотографија и уметничких радова, предавања и представљања књига, један међународни научни скуп, видеоконференције у сарадњи са универзитетским центрима у региону, у Француској и у Канади. У активностима Франкофоног центра учествовали су у претходне две године универзитетски наставници и научници из Београда, Ниша, Новог Сада, Париза, Тура, Поатјеа, Нансија, Тулуза, Сијене, Фрибура, Софије, Букурешта, уметници из двадесетак земаља, амбасадори Белгије, Француске, Швајцарске и других франкофоних земаља, државни министри Француске и Србије, итд. Од академске 2017/18. у Центру се држе и поједини часови за студенте Катедре за романистику.

6. 2. Рад на развоју међууниверзитетске и међународне сарадње

Кандидаткиња је била ангажована на успостављању међууниверзитетске сарадње и потписивању билатералних споразума БУ са универзитетима у Паризу (Париз 3 - Нова Сорбона), Поатјеу, Арасу, Туру и са INALCO-м.

Блиска сарадња коју је, уз подршку Ректората БУ, успоставила са Универзитетском агенцијом за франкофонију, показала се плодотворнија за међууниверзитетско умрежавање.

Учествовала је у припреми и процедури потписивања билатералних споразума Филолошког факултета са Француским институтом у Србији, те са Француском школом у Београду. Са обе установе Факултет има одличну сарадњу.

Г. 2014. била је спољни члан Савета за стратешку оријентацију Француског института у Србији (Conseil d'orientation stratégique). Наводи да јој је велику част учинио и позив да буде члан комисије Француске амбасаде за избор стипендиста Француске владе, у мају 2017. г. Недавно је представљала Филолошки факултет на „Сајму занимања“ који организује Француска школа у Београду, одржаном у хотелу Фалкенштајнер почетком децембра 2017.

Успоставивши сарадњу са франкофонском високом школом администрације и менаџмента ЕСФАМ (Софија), 2014. и 2015. г. на Филолошком факултету др Винавер-Ковић организовала је и спровела тестирање кандидата са београдског Универзитета који су желели да се упишу на мастер студије на ЕСФАМ-у.

У оквиру програма међународне мобилности „Еразмус +“, на Катедри за романистику од 2015. она обавља задатак педагошког координатора размене студената са Универзитетом у Поатјеу.

У академској 2016/17. учествовала је у програму међународне наставничке мобилности Еразмус +, боравцима на Универзитету у Поатјеу (март 2017) и на Универзитету у Тулузу (април 2017).

Била је гостујући професор по позиву на Универзитету Париз 3 - Нова Сорбона, у октобру 2015, одржавши предавања на мастер студијама из компаративне књижевности.

Учествовала је, по личном позиву или као представник Филолошког факултета БУ, на неколико међународних семинара и конференција на француском језику, а у организацији АУФ-а:

Семинар о унапређењу менаџмента на универзитету, Букурешт, јун 2014.

Семинар о конципирању тзв. европских пројеката, Букурешт, 2015.

Конференција управника француских катедара у региону Источне и Средње Европе, Букурешт, новембар 2016.

Семинар за руководиоце франкофоних центара у региону Источне и Средње Европе, новембар 2017.

Присутствовала је и Генералној скупштини АУФ-а, одржаној у мају 2017. у Мароку, пратећи проректора за међународну сарадњу Универзитета у Београду.

У октобру 2017. учествовала је на Конференцији жена Франкофоније, коју је организовала Међународна организација франкофоније.

Најзад, у оквиру семинара “Институционална сарадња Србије и земаља Централне и Источне Европе са Међународном организацијом франкофоније; потенцијали Србије у Франкофонији“, који је организовало Министарство иностраних послова РС 8. новембра 2017. у Палати „Србија“ као увод у придруживање Србије Франкофонији, др Милица Винавер-Ковић имала је излагање о аспектима и изазовима франкофоније у високом образовању.

За допринос ширењу француског језика и културе и француским студијама добила је француско одликовање „Витез академских палми“ у мају 2017.

7. Јавна предавања и наступи:

У Француском институту у Београду водила је књижевне вечери са најистакнутијим француским романописцима (добитницима Гонкурове награде Жеромом Фераријем у мају 2014. и Пјером Леметром у мају 2015, те са Наташом Апана у мају 2017), у оквиру фестивала „Молијерови дани“.

У ДК „Студентски град“ учествовала је на трибини посвећеној роману Камела Дауда *Мерсо, контраистрага*, у новембру 2015.

У Француском институту у Београду, учествовала је у представљању монографије проф. др Весне Елез *Три огледа о Флоберу* у јулу 2015, као и у представљању књиге Иване Хаџи Поповић *Љубичице Леонарда да Винчија* у септембру 2017.

У Коларчевој задужбини одржала је предавање о професору Слободану Витановићу, у оквиру циклуса „Угледни професори романистике у Србији“, у мају 2017.

Предлог и образложење Комисије

Др Милица Винавер-Ковић веома успешно и предано ради са студентима на основним, мастер и докторским студијама, држећи наставу на великом броју предмета и руководећи наставом на свим предметима из области француске књижевности и културе на Катедри за романистику. Она је била ментор одбрањених докторских дисертација, ментор је неколико дисертација чија је израда у току, руководила је и руководи израдом многобројних мастер радова на два смера МАС на Филолошком факултету, била је такође члан комисија за преглед и оцену дисертација и мастер радова.

Предложила је нове предмете на ОАС, који су акредитовани и спроводе се; значајно је осавременила садржај и методе извођења наставе на свим предметима из француске књижевности и културе. Руководи пројектом „Гонкурова награда студентата Србије“ на Филолошком факултету. Студенте подстиче на континуиран и самосталан истраживачки рад, а они се веома похвално изјашњавају о сарадњи са др Милицом Винавер-Ковић. Кандидаткиња је тако допринела унапређењу наставе и ваннаставних активности на Филолошком факултету.

С друге стране, својим великим ангажовањем у претходно поменутих многобројним и разноликим ваннаставним областима, а нарочито као директор Франкофоног центра за универзитетску успешност Универзитета у Београду, кандидаткиња је допринела развоју француских студија, међууниверзитетске и међународне сарадње, те развоју наше академске заједнице.

На основу увида у веома успешан научни, стручни и педагошки рад др Милице Винавер-Ковић, као и у њен значајан досадашњи допринос универзитетској и широј академској заједници, Комисија је дошла до закључка да она у пуној мери испуњава све законом предвиђене услове за реизбор у звање доцента, те свесрдно предлаже Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да прихвати овај извештај и предложи Већу научних области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду да реизабере др Милицу Винавер-Ковић у звање доцента за ужу научну област Романистика (предмет Француска књижевност).

У Београду, 26.02.2018.

КОМИСИЈА

др Јелена Новаковић, ред. професор

др Веран Станојевић, ванред. професор

др Марија Џунић Дрињаковић, ванред. професор